

Երևան, 3 Փետրուար, 2020

ՏՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, վուր ինձ իմասդութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 100

ԵՐԳ ԳՈՀԱԲԱՆՈՒԻԹԵԱՆ

Տիրոջ աղաղակեցէք, ամբողջ աշխարհ:

Ուրախութեամբ ծառայեցէք Տիրոջ,

ցնծութեան երգերով եկէք անոր ներկայութեան:

Գիշցէք թէ Տէրը ինքն է Ասդուածը:

Ան մեկ սփեղծեց, եւ մենք անորն ենք.

իր ժողովուրդն ենք, այն հօդը՝ որ ինք կ'արածէ:

Գոհաբանութեամբ մտէք անոր դաճարը,

օրիներգութեամբ մտէք անոր շրջափակէն ներս.

շնորհակալութիւն յայփնեցէք իրեն,

օրինաբանեցէք իր անունը:

Բարի է Տէրը, անոր սէրը յաւերժական է,

եւ բոլոր սերունդներուն կը ցուցաբերէ իր հաւափարմութիւնը:

ՀԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, առուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիսանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարյուն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աշ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ՄԱՐԳԱՐԵՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻ
23:1-20 ԳԼՈՒԽ

ԱՊԱԳԱՅԻՆ ՀԱՄԱՐ ՅՈՅՍ (23:1-8)

Հակառակ գալիք պարփիժին, որովհետեւ Տէրը բարի է, Անոր սէրը յաւերժական է, ու մանաւանդ իր հաւաքարմութիւնը կը ցուցաբերէ բոլոր սերուդներուն, ինչպէս կ'ըսէ Սաղմոսերգուն, ահա յոյս մըն է որ կու փայ Տէրը Երեմիային, որպեսզի Երեմիան փոխանցէ զայն ժողովուրդին: Սա ցոյց կու փայ, թէ գալիք պարփիժը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ ազդարարութիւն, դարձի ու ապաշխարութեան առիթ, զգասպութեան հրաւեր:

23րդ գլուխը կը սկսի «Վայ»ով, այն նոյն «Վայ»ը, որ Քրիստոս օգտագործեց երբ իր խօսքը ուղղեց փարիսեցիներուն (Մտթ 23): Խարայէլի ժողովուրդը Ասպուծոյ հօգն է, ուստի այդ հօգն արածելու համար Տէրը հովիւներ նշանակեց, չհաշուած, որ ճշմարիք Հովիւը Տէրը ինքն է, ինչպէս դարձեալ Քրիստոս պիտի ըսէ. «**Ես եմ ճշմարիք հովիւը**» (Յովի 10:11): Այդ հովիւներուն պարփականութիւնն էր արածել, պահել ու ի մի հաւաքել Ասպուծոյ շուրջ: Ըստ երեւոյթին անոնք չէին կրցած ընել իրենց պարփականութիւնը, անոր համար ալ Տէրը վայ կը կարդայ անոնց. «**Վայ այն հովիւներուն, որոնք Իմ ոչսարներս ցրուեցին ու զանոնք վրանքեցին, ու անոնց հոգ չփարին» (2 հմր): Այս պարագային հովիւը իր երկու իմաստներով՝ քաղաքական եւ կրօնական, որովհետեւ ի վերջոյ, թագաւոր կամ կրօնաւոր, երկուքն ալ Ասպուծոյ ներկայացուցիչն են, Ասպուծոյ կողմէ նշանակուած: Ահա իրենց ապականած ըլլալուն պարփառով Տէրը պիտի պարփէ, ու ոչսարներուն մնացորդն ալ պիտի հաւաքէ զանոնք վերադարձներով իրենց փարախները ուր պիտի ածին ու շափնան (3 հմր): Անոնք փոխանակ հոգ փանելու ժողովուրդին, ընդհակառակը ճնշեցին, որուն պարփառով ժողովուրդը ցիրուցան եղաւ: Փոխանակ կերակրելու, պաշփառնելու, ընդհակառակը կողոպտեցին, անարդարութեամբ վարուեցան: Անոնք փոխանակ ճշմարիք ասպուածպաշփութեան վարժեցնելու ու դասպիտարակելու ժողովուրդը, օպար ասպուածներու ու կռապաշփութեան առաջնորդեցին: Տէրը պիտի պարփէ, ու անոնց փոխարէն նոր հովիւները պիտի նշանակե, որոնք պիտի չփախնան (4 հմր): Ահա Տէրը ապագային կապուած խոսքումն ալ կու փայ ըսելով. «**Ահա օրեր կու զան, երբ Դաւիթէն արդարութեան Շարակիդ մը պիտի հանեմ, որ թագաւորի պէս թագաւորութիւն պիտի ընէ, իմաստութեամբ պիտի վարուի, երկրի վրայ իրաւոնք եւ արդարութիւն պիտի ընէ: Անոր օրերը Յուղան պիտի ազարի, եւ Խրայէլը ապահովութեամբ պիտի բնակի: Անոր անունը պիտի կոչուի "ՏԵՌԸ, ՄԵՐ ԱՐԴԱՐՈՒԹԵՒԻՆԸ"**» (5-6 հմր): Այս պարգամը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ կապուած Քրիստոսին, գալիք Մեսիային, որ ինք պիտի ըլլար ճշմարիք Հովիւը, թագաւորը, ու Քահանայապետը, արդարութեամբ ու իմաստութեամբ հովուելու Ասպուծոյ ժողովուրդը: Քրիստոսի թագաւորութեան օրերուն, Ասպուծոյ ժողովուրդը պիտի ազարի սպրկութենէն, ու ապահովութեամբ ապրի մեղքի լուծէն:**

ԵՐԵՄԻԱՅԻՆ ՊԱՏԳԱՄԾԸ ՄԱՐԳԱՐԵՐՈՒ ՄԱՍԻՆ (23:9-20)

Մարգարէն սրբաւով կ'արփայայրուի այս բաժինը ցոյց փալով, թէ ինչպէս սուր մարգարէներ, որոնց պիտի յաջորդեն նաև քահանաներ, մարգարէութիւններ ըրին, որպէս թէ իրենց պարփառները առնելով Ասպուծմ, սակայն, ոչ մեկ ճշմարփութիւն այդ բոլորի մէջ, այլ ընդհակառակը՝ իրենց սուր մարգարէութիւններով կը մոլորեցնեին ժողովուրդը որպէս թէ այդ պարփառները Ասպուծմ ըլլային: Նոյն զգուշացումը Քրիստոս Ինք եւս կ'ընէ Իր աշակերպներուն եւ գալիք սերունդին, ըսելով. «**Սուր քրիստոսներ եւ սուր մարգարէներ պիտի եղեն եւ մեծ իրաշըներ ու նշաններ կափարէն, որպեսզի մոլորեցնեն, եթէ կարենան, նոյնիսկ Ասպուծոյ ընդրեալները**» (Մտթ 24:24): Ահա այսպիսի կացութեան մէջ է Խրայէլը սուր մարգարէներով, որոնց կեանքի ընթացքը ոչ միայն իրենք մոլորած, այլ նաև ամբողջ ազգ մը մոլորութեանց գիրկը առաջնորդող: Այս իսկ պարփառով անոնց ու ժողովուրդին գիտուն գալիքը, որ այնքան ահաւոր է, որ մինչեւ Երեմիա մարգարէն կը նմանի այն գինով մարդուն, որ այլեւս չի կրնար դրամարանել ու մարձել:

Ահա մարգարէներն ու քահանաները Ասպուծոյ աջին խոփորեցան ու մոլորեցուցին ժողովուրդը, Ասպուծոյ անունով սուր մարգարէութիւն ընելով: Անոր համար ալ Տէրը կը զգուշացնէ գիրենք, ըսելով. «**Զեզի մարգարէութիւն ընտղներուն խօսքերուն միքիկ մի ընէք, անոնք ունայնութեան կը փանին ձեզ, իրենց սրբին փեսիլքը կը խօսին, ոչ թէ Տիրոջ բերնէն**» (16 հմր):